

Nyhedsbrev 25, april 2013

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19,_18,etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf_21.pdf etc
Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagtens Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bo@fred.dk fra den mailadresse det modtages på.

FREDSVAGTENS VENNER

Nu er det ved denne årstid at vores støtteforening igen skal ha opdateret sin legitimitet med en generalforsamling. Denne indkaldes snarest på vores hjemmeside som krævet i vedtægterne, men vi kan godt røbe her at det blir **mandag 23/4 kl 19 hos Minna Skafte Jensen, Søndre Allé 17, Valby**
Man kan bare møde op med en mønt på lommen, da vi jo har vedtaget flydende kontingent.

KLAGE OVER FORFLYTTELSE

Som fortalt i sidste nyhedsbrev blev FredsVagten forflyttet til det sædvanlige sted; Ved Stranden 8 på den modsatte side af kanalen i anledning af Dronningens Nytårskur 3. og 4. januar.

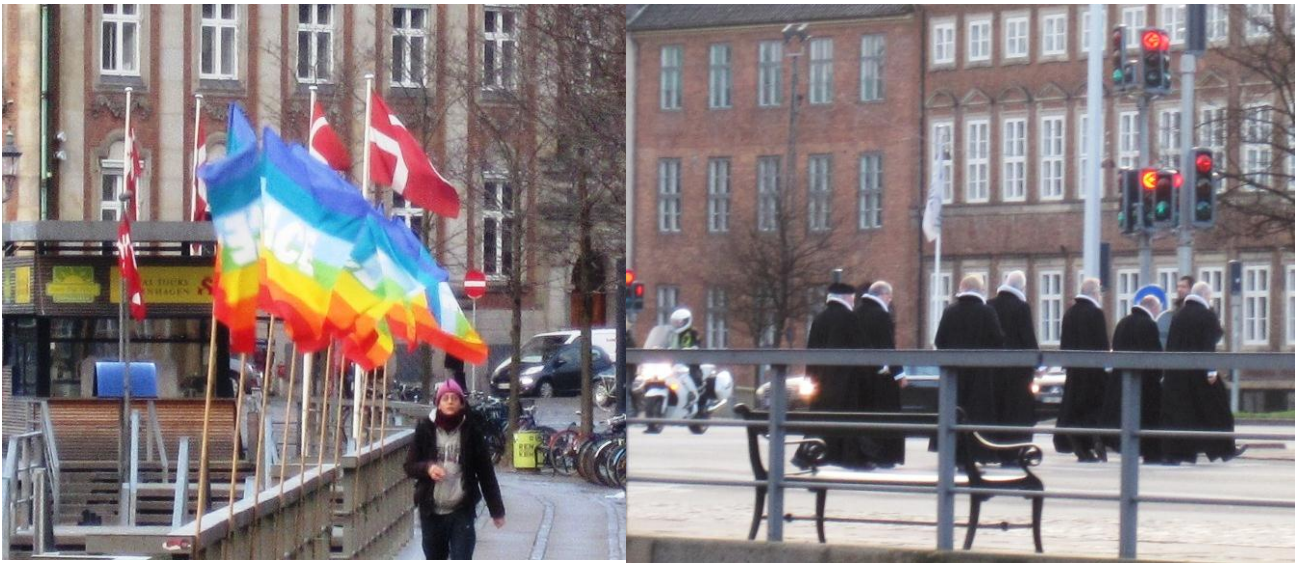

Om torsdagen var det fint vejr og vi var egentlig meget tydeligere end hvis vi havde stået ovre i det sædvanlige mørke hjørne, men om fredagen blev det et silende vådt støvregnsvejr.

Vi slæbte ikke de store skilte over, så vi kunne transportere det på Birtes cykelanhænger. Der sad vi dejligt på en bæk og kikkede på de officielle absurde tomme ritualer når rigets fremmeste kredse oprustedede deres selvopfattelse som rigets fremmeste kredse, ved at lade sig hædre af den demokratiske anakronisme Dronningen; en folkemoder i bedste HC Andersensk romantiske forestillinger om hyggelandet, hvor man er på fornavn med regenten.

Man bliver til stadighed lidt klogere dér på bænken, på hvordan hjernevasken fungerer.

Vores loyalitet er for Freden frem for Nationen; det krigeriske Dannebrog, og de sorte bisper der underforstået anerkender krigen når de ikke fordømmer den. Husk nu på Jesu lære!, sorte klerke.

Men uanset at det var en dejlig afveksling i hverdagens trummerum, var det officielt en beskæring af retten til at demonstrere hvorfor det som nævnt kaldte på en klage:

FredsVagten klager hermed over forbud mod at demonstrere på Christiansborg Slotsplads 3. og 4. januar 2013.

Københavns Politi v/ Vicepolitidirektør <...> skriver som svar på forespørgsel (journal nr 0100-00170-00416-12):

”... årsagen til, at FredsVagten henvises til Ved Stranden den 3. og 4. januar 2013, skyldes sikkerhedsmæssige hensyn hos Københavns Politi, idet der de pågældende dage afholdes nytårskur på Christiansborg. Af hensyn til Hendes Majestæt Dronningens og kurdeltagernes generelle sikkerhed er det besluttet at holde Christiansborg Slotsplads fri for demonstrationer, udstillinger mv. de pågældende dage.”

Vi observerede fra vores stand på Ved Stranden ud for nr. 8 at der var mange mennesker på Christiansborg Slotsplads de to dage, om end de formodentlig ikke var organiseret i formel demonstration. Ydermere observerede vi ikke nogen formelle politiforanstaltninger; hegn og posterede betjente, så hvis nogen ville Dronningen og hendes gæster noget ondsindet havde de alle muligheder for uantastet at komme tæt på. Vi ved ikke hvad Københavns Politi lægger i det lille ’mv.’ i opregningen af forbud, men kan i al fald konstatere at det ikke dækker over almen sammenstimlen.

Alt taget i betragtning finder vi at dette forbud er i modstrid med den grundlovssikrede ret til at demonstrere, da ovenstående forhold viser at der alligevel ikke var foretaget nogen ekstraordinær beskyttelse af Dronningen og hendes gæsters sikkerhed.

I skrivende stund 2½ måned senere har politiet ikke besvaret denne klage. Det kan synes bagatelagtigt, men vi finder det er vigtigt at bide dem i haserne så de hele tiden formelt skal begrunde deres dispositioner. De mennesker der inkarnerer disse magtpositioner har nok også en selvopfattelse som veloplyste, velmenende og retfærdige danske borgere der siger ’du’ til folk, fæ og overordnede. Og

således må de overveje om de kan stå moralsk inde for de stramninger de administrerer, og hvem der bestemmer disse stramninger med hvilke begrundelser. (Jeg ved godt jeg er naiv... er det ikke en dyd :-)

FREDSVAGT DAG 4121, 29. januar

I dag mødte jeg igen Ole Birk Olesen, MF for LA. Den opmærksomme læser vil huske at jeg for et år siden i vol. 21 beskrev mit møde med denne 'storbytosse'. Og at det endte med at jeg gerne ville snakke lidt mere besindigt med ham, hvilket han dog afviste lodret, hvorfor jeg da lovede fortsat at mobbe ham. Sidste år skrev jeg som nævnt en pressemeddelelse der konkluderede at '*FredsVagten må ikke antaste dem som mener det er i orden at 'antaste' andre mennesker med krigens død og ødelæggelse. "FredsVagten må kun smile"*'.

Således har jeg egentlig mest vendt ryggen til og ignoreret ham siden, men i dag fór en raptus i mig da jeg så ham komme, mens jeg stod og talte med en venligsindet ældre mand af klart anarkistisk tilsnit. "SÅ SMILER VI!" sagde jeg småråbende, men ikke direkte henvendt til OBO der var endnu 10 meter væk. Og så smilede jeg ellers fra øre til øre. Og tænk OBO'en standsede op, og stående en 4 meter fra mig belærte han mig indigneret om at jeg udmærket ved at jeg ikke må stå og råbe efter folk. Og jeg var vel ikke interesseret i at det her blev lukket (!!!) Jeg smilede intensivt uden at svare igen. Og efter 10 – 15 sekunder gik han. Jeg er som sagt udenfor pædagogisk rækkevidde :-). Bo, tsch tsch... det er jo IKKE fred at mobbe den stakkels storbytosse. Han bliver bare endnu mere sammenbidt.

Det var ellers en dejlig dag nr 4121, hvor en mild fugtig vind netop havde afløst 14 dages hård frost. Der var kun sporadisk nedbør, men masser af stille pytter.

Og så var der selskab; en 8. klasse der lige sku høre hvorfor vi stod der. Og nogle turister; en chilensk mor (flygtning), hendes svenske datter med en nyfødt, og hendes skotske mand. De boede i Oslo og var på bryllupsrejse. Så de fik jo løbesedler på spansk, svensk og engelsk.

Og vi fik nye bannere i dag. Vi vedtog på januar stormøde at de gamle var blevet for grå.

Birte, det innovative menneske :-), foreslog at vi skulle få lavet nogen prof på pvc... men mødet bestemte at jeg frivilligt skulle male et par nye magen til de forgangne.

Det gjorde jeg så (det er en dejlig konkret opgave)

NYE BANNERE

Ned i værkstedet i kælderen og male de næste 14 dage, men da de var færdige var jorden for frossen til at de kunne sættes op. Vi har godt nok en hammer til at sømme sømmene i, men så kan man ikke få dem op igen. Så jeg afventede tøj, og ultimo januar kom de på banen... helt magen til de fjernede som nu kan komme på museum. God fredsvagt-dag, dag 4121.

MUSEUM

Apropos, så har PH og jeg i disse dage afleveret noget nær en komplet FredsVagt-opstilling til Københavns Bymuseum. PH havde hele 9 skibssider stående på jorden ved sit drivhus, sammen med de to gamle hvide satellitter vi kasserede efter 6 år i 2008. Jeg havde 2 nymalede skibssider, som jeg nåede at male inden vi besluttede at de gamle solide byggeplader var for tunge. Vi afleverede kun 6 skibssider i alt... det var jo dengang skibet var i 2 etager, så PH har stadig 5 stående. Jeg afleverede også andre udtjente skilte herunder et dagnummer-skilt med den gamle nummerserie.

De gamle satellitter. Jeg havde glemt hvor nedslidte de var. Det var et sært flash-back at se dem igen med nogle gamle opslag og påmalinger.

Vi trængte til, PH og jeg, at få ryddet op i gamle gemmer og der er næppe nogen andre der vil lægge hus til disse passerede kapitler.

Og Bymuseet har allerede for år tilbage været fremme og fortælle at de gerne vil overtage grejet. Foruden skilte afleverede jeg også en flyttekasse-fuld af gamle flag, nedtagne opslag, gamle bannere, små flag, t-shirts, film og bøger, priser: Fredsgrisen, Jord og Beton Kulturprisen. Heinrich-statuetten

Selv om jeg spekulerede på om Leif vil blive chokeret... jeg synes ikke den er køn, men den hører til vores historie og vil således ha mere berettigelse på museum – registreret som en del af byens historie, end hjemme hos nogen hvor den vil forsvinde når alle har glemt dens ophav og relevans.

SOLDATEN (blad for de værnepligtige)

16. januar kl 13.45 var jeg sat i stævne af Maja, og redegjorde bagefter internt.

Kære fredser

Som I måske husker sku jeg jo ind til et dobbeltinterview på Troels Lund Poulsens kontor onsdag 16/1 kl 14. Mødtes med Maja og Simon (fotograf) ved Fredsvagten et kvarter før, hvor Doris, Martin og Torben passede vores stand.

Da vi lidt over 14 endelig blev lukket ind i forhallen mødte vi TLP med sin spindoktor/-skrædder/sekretær. Han gav hånd til Maja, men ikke til os andre. Så blev da også jeg befriet for mine overvejelser om jeg ville gi hånd... det havde jeg nu bestemt jeg ville og var parat, men han hilste ikke videre idet hans hurtige besked var at han desværre havde fået vigtigere gøremål, og skød aftalen til kl. 15. Så gir du en kop kaffe nede i Snapsetinget mens vi venter!, foreslog jeg.. joh!, men spinderen trak ham i ærmet og huskede på at det forbyder husets sikkerhedsregler. Fuck den pseudo-terrorangst.

TLP ville ellers gerne og sagde til mig: Jeg er skam en flink mand! Ja, sæføli!, svarede jeg ironisk men ved ikke om sarkasmen; forskellen mellem hans personlige flinkhed og den politik han fører, gik op for ham (og doktoren).

Jeg kan bare ikke li ham, og det beror ikke primært på hans politik. Ikke engang på hans fedtede fjæs der pt er plaget af fedtefadsfingre i Thornings skattesag. Men simpelthen på hans personlige fremtræden. Eller også fordi jeg for mange år siden 'startede' min politiske 'karriere' med, til et stort ATTAC-møde at fremholde et debatindlæg i Information hvor han som VU'er var helt ude i hampen. Det var i de optimistiske Attac-dage i foråret 2001. Og så mødte jeg ham til direkte debat Zone-X på DK4 (tv) i november 2004 – dér ville jeg ikke gi hånd, men det ville han vist heller ikke. En drengbonderøv der ikke drives af empati. Flink!, jo helt sikkert.

Nå, vi måtte så fortrække og fredsvagten (mig) viste de unge mennesker vej ned til Rigsarkivet, mens jeg forhørte mig om deres kompetencer som journalist og fotograf for dette blad for de værnepligtige; SOLDATEN. De var ganske unge og ikke uddannede. Det var en slags praktik efter at de begge selv havde aftjent deres 4 måneders værnepligt for nylig. Fotografen skulle gå, så vi endte med at Maja interviewede mig og så ville hun alene gå til TLP kl 15.

Jeg udbredte mig som I kender mig, og så fotografen nikke svagt flere gange når jeg talte om overforbruget og økonomien som pejlepunkt for lykken.

Det varede en halv times tid og hun har 2½ A4 side til sin rådighed.

Nu får vi se hvad der kommer ud af det.

Apropos værnepligt... de fortalte at det er en meget marginal gruppe efterhånden. Jeg kom ikke dybere ind til deres egen motivation for at ha tjent, men indrømmede at der er en vis disciplinering i mudderhuller og feltliv. Min egen fredsommelige søn sprang også soldat i 2003, det lærte han en del af. Og der er frivillige nok, så det er jo ikke de sidste værnepligtige der sendes ud i krigen.

Ultimo februar fik jeg tilsendt de relevante sider og kan kun erklære mig tilfreds med resultatet. Føler mig absolut loyalt citeret og fremstillet. Tak for det. Desværre fremstilles bladet ikke elektronisk.

ANDRE FREDSAKTIVISTER

Lørdag 12. januar, dag 4104 skriver Minna om nogle gæster der havde meldt deres ankomst på forhånd

Kære alle

De ventede gæster dukkede op lidt hen på eftermiddagen, og da var vores fingre så kolde at vi ikke kunne skrive en længere beretning i vagtskiftebogen.

Men det var rigtig hyggeligt. Vi var Martin, Birte og jeg da de kom, og senere kom også Torben.

Gæsterne var den herboende værtinde Angie, en ung tibetansk mand bosat i Indien, og hans hjælper, en ung tibetansk kvinde bosat i Frankrig. Manden havde planer om at skabe fred ved at rejse rundt i verden og snakke med folk, og foreløbig opsøgte han fredsbevægelser for at lære af deres erfaringer. Vi var første stop på turen, og om et par dage tager de videre til Stockholm. Han efterlod lidt materiale, som vi lod ligge til jer andre i den blå pose - han var tydeligvis Dalai Lama-inspireret. Han var ikke flygtning, så vidt jeg forstod, men på forespørgsel svarede han at han ikke kunne rejse ind i Tibet.

Som I kan høre, idealistisk og lidt flyvsk! Men sympatisk, som sagt, og han forsikrede os om at vores budskab nu ville blive viderebragt til Indien.

Angie købte et flag til ham, til overpris.

I øvrigt havde vi i dagens løb også besøg af to andre sympatiske unge mennesker, en ung kvinde fra Brasilien, der studerede økonomi i Freiburg, og hendes tyske kæreste. Så en festlig og international dag!

Kærlig hilsen fra Minna

FORÅR

Ja, sådanne dage løfter og glæder en vinterfrossen fredsvagt. Lang vinter har det været, men så 3. marts skriver Inge:

Kære FredsVagter !

Jeg havde en helt forrygende forårsdag på min søndagsvagt - der er nu sol på rotunden til hen ad kl. 14.30 og mange erantis.

Jeg læste den fine artikel om "LOVE , PEACE OG BO RICHARDT" i SOLDATEN og havde ellers besluttet mig til at holde mentalt frikvartér fra krige og ulykker og fordybe mig i forårssolen i en bog af Siri Hustved om helt personlige ting hvad hun er en mester udi.

Men sådan skulle det ikke gå : straks dukkede en energisk ung mand med et meget ungt idealistisk sind og hans dejlige (kæreste ?) op og han spurgte om jeg ville snakke? Ingen tvivl om jeg ville da han nu var så målrettet og jeg stjal så lidt diskussionsenergi fra ham og hans unge energi og min egen elementære interesse i at høre hvad andre mener når de er helt på egen hånd af egen drift. Vi talte i 1½ time siddende i forårssolen! . Hans anledning var netop artiklen i SOLDATEN om

FredsVagten og vi argumenterede rigtigt meget omkring den danske krig i Helmand . Jeg fik brugt al min indsamlede viden og fornemmelse for de civile fra Naguibs bog og film og fra Bo's og Carsten Jensens rejseberetninger. Den unge mand som viste sig at være fra Livjægerkorpsen og ganske snart skulle udsendes til Kosova havde til gengæld set "Amadillo" - så vi talte en del ud fra hver vore syns- og læseindtryk. Den unge mand var meget interesseret i "at hjælpe folk i verden frem til demokrati" og han så ganske smukt og rørende bevæget ud når han talte om at vi ikke bare kunne gå rundt med næsen tilfreds ned i egne caféer og butikker når der var folk der kæmpede. JEG talte ligeså længe men ikke så ungt og rørende om at demokrati var noget man vandt nationalt og regionalt og at kvinders ret til ligestilling i Danmark havde taget ca. 200 år og derfor aldrig ville kunne indføres i noget land på 10 år.

Dette er min første diskussion med en soldat der stadig tror på våbnene siden jeg var 15-18 år ! Jeg var forbavset over hvor opmærksomme vi var på at fornemme hinandens verdener - ja faktisk hvordan vi lever i 2 forskellige bevidsthedsverdener om hvordan det gode liv kommer til verden og derfor ligesom talte "fra hver sin ø". Jeg tror - men er langt fra sikker - at denne samtale var så intens og varsom fordi vi nok fornemmede hinandens engagerethed og ... ja... idealisme måske. I hvert tilfælde : samtalen endte (efter at vores egen tidligere soldat Torben lige havde været med i samtalen et kort øjeblik) med at vi trykkede hænder og jeg bad ham om at "passe godt på sig selv" . I hans idealisme genkendte jeg noget af mig selv - om ikke andet så dette : man kan ikke bare rende rundt i selvfed forbrugeriisme - der en stor verden omkring os som er spændende og mennesker som mangler meget .

Nåh så skulle jeg til at lukke og ligesom "finde tilbage til min egen ø" så kom Bo's ven Karsten (Cirkus Belladonna) <http://www.bella-donna.dk/> og gav mig en 20'er til en kop kaffe. Han havde været inde på Thorvaldsens Museum hele dagen og øvet med det Kongelige Teaters balletskole. De skal lave en forestilling derinde til sommer - Karsten deltager med en gris og en høne - han lovede at lægge en plakat til os på Vagten når de spiller. Jeg tror jeg virkede lidt "bøvet" da han var der - jeg var lige ved at løfte trekanten og var stadig ikke helt vendt tilbage "til mig selv" efter 1½ time med den unge soldat.

Man skal trods det tilsyneladende stilfærdige ved at stå en FredsVagt dog ofte være i stand til at bevæge sig psykisk ganske hurtigt fra det ene til det andet alt efter hvilke mennesker der dukker op !

*Dejlig forårsdag ! Men ikke som jeg havde tænkt mig med Siri Hustvedt og erantis !
Fik ikke skrevet noget i bogen - jo : solskin og erantis !*

Kærlixt

Ja det bølgler... man kommer godt nok til at savne den fredsvagt en dag når den er væk – ligesom jeg følte at jeg lukkede projektet lidt ned ved at aflevere minderne til bymuseet. Minder kan dog også spærre som i sangen 'Ole sad på en knold og sang'. Nu er det sket og det er fortsat nutiden det gælder, selvom vi naturligvis ikke er historieløse – tværtimod. Vi ved udmærket hvorfor tingene sker.

FYNSKE PIGER

Og så bølgler det igen; primo februar var der en aftale om at 6 fynske piger ville komme og være fredsvagter en dag... den sjette var dog syg. Hun fik også en badge, for den gode vilje og fordi hun ikke sku straffes dobbelt for sin ærgerlige sygdom, netop denne dag

Så her har vi Ann, Cecilie, Lea, Isabella og Ragnhild der går i 8. klasse på Vester Skerninge Friskole, Sydfyn. De ville være fredsvagter som respons på en skoleopgave med emnet 'Originaler og skæve eksistenser'. Ja så tænkte de på FredsVagten :-). Og de ville ikke bare være på besøg - de ville være fredsvagter. Jeg havde desværre glemt badges, så der var kun 3, men lovede at sende nogle flere. Jeg satte dem til at pille opslag ned da jeg havde nogle nye der sku sættes op. Det var jo herligt med unge friske øjne på opslagsmængden og tendensen, og som de forstod det 'skæve' ved FredsVagten så var de nu selv fredsvagter og ergo kompetente (læs: skæve nok) til at bestemme hvilke opslag der sku fjernes. De sku ikke spørge mig om lov... selv om de prøvede lidt :-). Det var en kold dag så de frøs efter et par timer... jeg HAVDE ellers advaret dem. Og så drog de tilbage til Sy´fyn. Dejlige bølger mellem de tunge tsunamier når hykleriet igen skælver 7,2 på Richterskalaen.

BREIVIK OG HJERNEVASK

4 gode fredsvagter; Anna, Doris, Minna og undertegnede, havde sat hinanden i stævne 9. januar for at se Olaf Højgårds stykke om Breivik på Cafétéatret. Det var en stærk indsats; 1½ time alene på scenen med fuld power. Det kan der refereres meget om; men for mig var den mest tankevækkende oplysning at efter 2 måneder hvor OH havde 'buret sig inde' med islamkritisk litteratur og ditto videoer, begyndte han at tro på det. Hjernevasken er såmænd ikke mere mystisk end som så, det indeholdes faktisk i det gamle ordsprog: "En løgn der gentages tilstrækkeligt mange gange, blir til sandhed" Så enkelt er det, således fungerer propagandaen – bare gentag, gentag, gentag. Tankevækkende: det man fokuserer på bliver sandt.

OCCUPY

Engang i januar begyndte Occupy CPH at røre på sig og dannede en ny gruppe Occupy Borgen (jeg skal ikke gøre mig klog på de organisatoriske detaljer, men den kan findes på facebook) med den intention at stå på slotspladsen hver hverdag nogle timer mellem 12 og 15, og slutte af med at gå en lille demo rundt om en del af Borgen; om på Ridebanen og tilbage gennem Kongeporten. De første dage lånte de vores flag at gå rundt med.

Det afstedkom en intens debat på FredsVagten's gruppemail om hvordan vi skulle forholde os. Occupy'erne er mere anarkistiske end vi... de har fx ikke nogen formel demo-accept fra politiet. Og jeg oplevede selv at min tale til en skoleklasse blev overtaget af en af occupy'erne med emner jeg ikke nødvendigvis havde et forhold til. Jeg følte mig lidt overrendt. De hen mod 10 occupy'er der kom, blandede sig med FredsVagten ved rotunden og var lutter positive og rosede overfor vores utrolige indsats, hvor vi nok følte os nok lidt pressede, selv om vi jo samtidig kun kan være tilfredse med lidt mere daglig protest mod det samme absurde oligarki, som vi selv er oppe imod. Det var en svær situation og vi følte os noget institutionaliserede og systembevarende i forhold til denne yngre kraft. Der er 2 veteraner mellem dem; altså unge mennesker som har været i Afghanistan som soldater. Det er jo stærkt, og alligevel måtte vi beslutte på stormøde primo februar at vi formelt måtte trække en streg i sandet og bede dem om ikke at 'låne' vores faner. Igen igen er vi nervøse ved at Borgens personale eller otium-politi-korpset skal synes der er for meget roden ved vores ting til at de fortsat vil acceptere vores natlogi ved muren.

Dette forbehold forstod og accepterede Occupy'erne helt umiddelbart og forlagde deres samling til Frederik d. 7. statuesoklen. I sympati forærede vi dem 2 flag så var de selv ansvarlige for brugen af dem. Nogen i fredsvagt-kredsen mente dog stadig at de qua flagene ville blive konnekteret med os, men flaget har vi ikke monopol på; enhver kan købe sig et flag.

Og så blev jeg en dag medio februar ringet op fra politiet og spurgt om forholdet mellem FredsVagten og Occupy. Jeg undsagde dem i den forstand at jeg ikke ville stå inde for og ta formelt

ansvar for deres aktiviteter. Og fastholdt at de, uanset al sympati, IKKE er fredsvagter, således som de ikke har bekendt loyalitet overfor FredsVagtens grundlag.

Heldigvis, eller måske netop helt logisk, er Occupy'erne gode folk som generelt har udtrykt forståelse for vores holdning og ikke vil udfordre vores forhold til myndighederne.

Og de holder ud, selv om det her ultimo marts stadig er herrekold frostvinter. Hatten af for dem, og ikke mindst for de to veteraner; Brian og Høgni der har indset at de blev forløkket med en falsk dagsorden om krigene. Det er ikke mange soldater/veteraner der indrømmer dette.

KRIGEN og HVERDAGEN

Medio marts rundede vi som bekendt 10-året for starten på Irakkrigen, og til vores for en gangs skyld positive forbløffelse måtte vi nu konstatere at INGEN folkeretsekspertter ville sige god for den krigs legitimitet. Det afstedkom en pressemeddelelse; Eksperternes Lødighed, som er lagt frem på forsiden af www.fredsvagt.dk, thi det er jo tankevækkende hvor disse folkeretsekspertter har gemt sig med deres holdning i de forgangne 10 år, og endnu mere tankevækkende hvor mange sandheder der stadig er derude, som alle eksperterne vender det blinde øje og det døve ør til.

Bedst som man tror det bliver kedeligt sker der noget. Jeg ved godt at I ved det, men husk den der gemmer til natten, gemmer til katten. I al beskedenhed kan vi ikke finde ud af at gøre andet end at stå der og huske Borgen på at anstændighed stadig er en betydende faktor. Vi vil ikke gi op, vi vil ikke gå hjem, men vi bliver heller ikke yngre. Er det PH's ansvar at det hænger sammen? Vi lever som det er og indser nytten af det vi laver. Tak for at I lyttede med. **Minna har telefonnummer 6591-9789**

Fredsommeligt Bo
Og så lige til erindring om foråret

Og et ps apropos museum:
På Tøjhusmuseet kan man nu se et af vores gamle nedslidte fredsfag i en montre ved den nye permanente udstilling på 1. sal, og en lille kommentar om vores indsats (som i øvrigt er faktisk forkert ;-)

Og et pps:
Husk der er Folkemøde på Bornholm i juni. FredsVagten har bevilget 5000 kr til formålet og er pænt repræsenteret i forberedelserne